

Εμπιστευτικά

Του Ι. Κ. ΠΙΠΕΤΕΝΤΕΡΗ
jpretenteris@dolnet.gr

Ζητούνται κοροΐδα;

Για όσους αναρωπιούνται αν επιάζονται σενάρια «συγκυβερνήσεων» ή «περίεργων κυβερνητικών σχημάτων» έχω μια πολύ απλή ερώτηση: Ξέρετε πολλά κοροΐδα να κυκλοφορούν ανάμεσά μας;

Βρέθηκε, δηλαδή, κυβέρνηση που (εξ υποχρεώσεως και κατ' ανάγκην...) θα αναλάβει το βαρύτερο πολιτικό κόστος μιας παρέμβασης του ΔΝΤ και πιστεύετε ότι υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι να το μοιραστούν μαζί της; Δεν νομίζω. Οσοι, εντός ή εκτός ΠαΣοΚ, φιλοδοξούν να τη διαδεχτούν δεν έχουν παρά να περιμένουν υπομονετικά στη σειρά. Εως τις επόμενες εκλογές...

Και γι' αυτόν βασικά τον λόγο θεωρώ ότι όλα τα «σενάρια» που κυκλοφορούν και ακούγονται το τελευταίο διάστημα ανάγονται στη σφαίρα της ελληνικής τερατολογίας. Ουδείς μπορεί να υποχρεώσει μια εκλεγμένη δημοκρατικά κυβέρνηση που διαθέτει ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία να κάνει κάτι αντίθετο από τη βούλησή της.

Είναι αλήθεια, βεβαίως, ότι η «διακίνηση σεναρίων» αποτελεί μία από τις προσφιλείς δραστηριότητες της πολιτικής και της δημοσιογραφίας όταν τέμνονται στον ορίζοντα του ελληνικού καφεενίου: *καπουτσίνο, τσιγάρο, κινητό και μπόλικο παρολί. Τέτοια «σενάρια» ουδέποτε έχουν υλοποιηθεί από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, αλλά κανένας δεν δείχνει να πτοείται. Φαίνεται ότι οι εφεδρείες καπουτσίνο ανά την επικράτεια είναι αστεύρετες.*

Πολύ πιο υπαρκτό, όμως, είναι ένα δεύτερο ερώτημα. Αν ο Γ. Παπανδρέου θα επιχειρήσει να διευρύνει τα στηρίγματα της κυβέρνησής του λόγω της δύσκολης συγκυρίας.

Εδώ το πράγμα είναι πιο σύνθετο, διότι απαραίτητη προϋπόθεση μιας τέτοιας διευρύνσεως είναι η ύπαρξη αξιόπιστων υποψηφίων. Υπάρχουν; Δύσκολο.

Αφενός επειδή (όπως λέγαμε και παραπάνω) δεν βλέπω να κυκλοφορούν πολλά κοροΐδα. Ή για να είμαι πιο ακριβής: *αυτοί που είναι υποψήφιοι δεν ενδιαφέρουν πολιτικά και αυτοί που ενδιαφέρουν πολιτικά δεν είναι υποψήφιοι.*

Αφετέρου επειδή η διεύρυνση της κυβέρνησης σε σοβαρά και αξιόπιστα πολιτικά πρόσωπα και δυνάμεις θα προϋπέθετε και ένα διαφορετικό μοντέλο διακυβέρνησης. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι ο Πρωθυπουργός έχει κάτι τέτοιο στο μυαλό του.

Πράγμα που σημαίνει ότι ο όποιος κυβερνητικός ανασχηματισμός (που, όπως φαίνεται, δεν θα αργήσει...) προορίζεται να στηριχτεί στις «εφεδρείες της Κοινοβουλευτικής Ομάδας». Της οποίας το βασικό χαρακτηριστικό είναι ότι δεν διαθέτει παρά ελάχιστες εφεδρείες.

Ο όποιος κυβερνητικός ανασχηματισμός προορίζεται να στηριχτεί στις «εφεδρείες της Κοινοβουλευτικής Ομάδας»

Από τη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠαΣοΚ, όπου εξέχον μέλος της απεφάνθη ότι «η Ελλάδα έχει μόνο τον Θεό και τον Γιώργο Παπανδρέου». Μήπως και τον Θόδωρο Πάγκαλο;

Το κόστος του χρήματος

Τα 135-150 δισ. ευρώ με τα οποία θα δανειοδοτηθεί η Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μέσα στην επόμενη τριετία είναι το μεγαλύτερο ποσό που εκταμιεύθηκε ποτέ για να σωθεί οικονομικά μια χώρα. Το περίφημο Σχέδιο Μάρσαλ, π.χ., ήταν 12 δισ. δολάρια της εποχής για την τριετία 1948-1951 και για ολόκληρη τη Δυτική Ευρώπη.

Τα χρήματα, λοιπόν, είναι πολλά. Αλλά το κόστος τους είναι ακόμη μεγαλύτερο. Και, κυρίως, ουδείς ξέρει αν θα πιάσουν τόπο.

Το κόστος του χρήματος είναι αυτονόητο. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική παρέμβαση που έχει επιχειρηθεί ποτέ στην Ελλάδα. Αν ευδοωθεί, η ελληνική κοινωνία θα βγει σίγουρα φτωχότερη, ασφαλώς πιο άνιση, αλλά ενδεχομένως πιο υγιής οικονομικά.

Αν ευδοωθεί όμως... Διότι προς το παρόν η επιτυχία της εγχείρησης δεν είναι καθόλου εξασφαλισμένη.

Πρώτον, επειδή ουδείς γνωρίζει αν ο κυβερνητικός και διοικητικός μηχανισμός της χώρας μπορεί να διεκπεραιώσει επιτυχώς μια παρέμβαση τέτοιας κλίμακας. Ποιες εφορίες θα μαζεύουν τα λεφτά; Ποιοι οργανισμοί θα εφαρμόζουν τα μέτρα; Ποιοι υπουργοί και κυβερνητικοί παράγοντες θα τους εποπτεύουν;

Υπενθυμίζω: Σήμερα, σχεδόν επτά μήνες από τη νέα κυβέρνηση, δεν έχει ακόμη εγκατασταθεί κανένα διοικητικό συμβούλιο σε κανένα νοσοκομείο

– μόλις προ εικοσιτετραώρων εγκαταστάθηκαν οι τελευταίοι διοικητές, ενώ υπάρχουν ακόμη κενές θέσεις υποδιοικητών.

Η διοίκηση των νοσοκομείων πάσχει σε βαθμό που οι λειτουργικές δαπάνες τους έχουν εκτοξευθεί πάνω και από το 2009. Τρέχουν όχι με ρυθμό μείωσης, αλλά με ρυθμό αύξησης που υπερβαίνει το 1 δισ. ευρώ για το 2010. Για να μην αναφερθώ στην ανθρώπινη τραγωδία με τα μωχεύματα των τυφλών στον Εθνικό Οργανισμό Μοσχευμάτων.

Δεύτερον, επειδή ακόμη και αν πετύχει η εγχείρηση, μπορεί να πεθάνει ο ασθενής. Με το τριετές πρόγραμμα που της επιβλήθηκε η χώρα αντιμετωπίζει μια προοπτική ύφεσης από την οποία ουδείς μπορεί να γνωρίζει αν και πότε θα συνέλθει.

Υπενθυμίζω: Η παρέμβαση του ΔΝΤ οδήγησε τη Λετονία σε μείωση του ΑΕΠ κατά -4%, -18% και πάλι -4% την τριετία 2008-2010. Μιλάμε για πραγματική κοινωνική καταστροφή.

Ακόμη περισσότερο που το πρόγραμμα το οποίο προορίζεται να εφαρμοστεί στη χώρα μας περιέχει και αρκετές ασυναρτησίες. Πώς μπορείς να μιλάς για «αποπληθωρισμό» και να κόπτεσαι για τη μείωση του κόστους, αλλά την ίδια στιγμή να αυξάνεις τους έμμεσους φόρους;

Τρίτον, επειδή ουδείς γνωρίζει σήμερα αν τα λεφτά και τα μέτρα θα αποδειχθούν αρκετά. Σε όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες υπάρχει διάχυτος ο φόβος ότι στην αναμέτρηση του ευρώ με τις αγορές μπορεί να χρειαστούν πολύ περισσότερα χρήματα για να κερ-

δηθεί η παρτίδα – εξ ου και η διστακτικότητα των Γερμανών να εμπλακούν στην υπόθεση.

Ακόμη πιο διάχυτη είναι η επιφύλαξη για το αν η Ελλάδα θα μπορέσει να εφαρμόσει τα μέτρα που της ζητούν. Από τη στιγμή που το «καμποτάζ» εμπίπτει στις αρμοδιότητες του ΠΑΜΕ, από τη στιγμή που την ευθύνη του τουρισμού έχει αναλάβει η ΠΝΟ, τότε ποιος διεθνή οικονομικός παράγοντας μπορεί να εκτιμήσει ότι μια τόσο δραστική παρέμβαση στην ελληνική κοινωνία έχει στοιχειώδεις πιθανότητες επιτυχίας;

Κυρίως όταν οι περισσότεροι παράγοντες δεν έχουν καν πειστεί για το αν η κυβέρνηση προτίθεται να εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα με όποιο πολιτικό κόστος ή αν απλώς κάνει την πάπια για να περάσει η ημέρα.

Και εδώ φτάνουμε στο ζουμί της υπόθεσης.

Στις 4 Οκτωβρίου η νέα κυβέρνηση θα μπορούσε να επιλέξει μια ευθεία αναμέτρηση με το κράτος. Μια γενναία περικοπή των δημοσίων δαπανών και έναν δραστικό περιορισμό του δημοσίου τομέα. Το κόστος θα ήταν μικρότερο και οι σύμμαχοί της περισσότεροι.

Δεν το έκανε. Σπατάλησε χρόνο και αναλώθηκε σε ποταμούς φλυαρίας.

Ετσι, επτά μήνες αργότερα, μέσα από την αδυναμία δανεισμού και την έλευση του ΔΝΤ, οδηγείται πλέον σε μια αναμέτρηση με την κοινωνία. Σίγουρα θα της κοστίσει περισσότερο και δεν ξέρω πόσους συμμάχους θα βρει στο πλευρό της.

ΒΗΜΑτοδότης

Report
Lourdes
del 28
Falle 3
11/05/10
62

Μετά τις συσκέψεις της Πέμπτης ο κ. Γ. Παπανδρέου πήρε τον κ. Χ. Παμπούκη και τον κ. Δ. Δρούτσα και πήγαν στην «Αίγλη» του Ζαππείου για να γιορτάσουν τα 120 δισεκατομμύρια ευρώ που η πολιτική αυτής της κυβέρνησης (αλλά και της προηγούμενης) εξασφάλισε για την Ελλάδα.

Εκεί τους περίμενε μια ευχάριστη έκπληξη. Επεσαν πάνω στην κυρία **Κατερίνα Μπατζελή**. Την κάλεσαν στο τραπέζι τους, γευμάτισαν όλοι μαζί και συζήτησαν επί μιάμιση ώρα, προφανώς για την ελπιδοφόρο επιστροφή της οικονομίας στο αγνό αγροτικό στάδιο.

Την ίδια ώρα «γύπες των αγορών» τριγύριζαν σε λόμπι κεντρικών αθηναϊκών ξενοδοχείων. Πρόκειται για βετεράνους εξηντάρηδες της Wall Street και του City του Λονδίνου που «ήταν εκεί» όταν χρεοκόπησαν η Αργεντινή, η Ρωσία, το Μεξικό, για ειδικούς των αναδυομένων αγορών που αγοράζουν και «ντιλάρουν» ομόλογα κατηγορίας σκουπιδιού (junk bonds).

Όλο και περισσότεροι «γύπες» έρχονται τον τελευταίο καιρό στην Αθήνα, χτυπούν τις πόρτες των τραπεζών και ζητούν ενημέρωση προετοιμαζόμενοι για τις «ευκαιρίες» που θα παρουσιαστούν. Αυτό είναι βέβαια θλιβερό αλλά, από την άλλη πλευρά, καλά που υπάρχουν και αυτοί και βρίσκεται κανείς να αγοράσει ομόλογα.

Τουλάχιστον η Εκκλησία λειτουργεί με τη μακαριότητα της αιωνιότητας. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο έδωσε το πράσινο φως για την εκλογή νέων μητροπολιτών στην Αττική και στο Ιλιον αφού η έκπτωση του πρώην Μητροπολίτη Αττικής κ. **Παντελεήμονος Μπεζενίτη** από τη Μητρόπολη Αττικής θεωρείται πλέον οριστική.

Όσο το Φανάρι ζητεί από την Εκκλησία της Ελλάδος να αιτιολογήσει με τρόπο περισσότερο «θρησκευτικό» την απόφαση καθαίρεσής του από το επισκοπικό αξίωμα. Να τεκμηριώσει δηλαδή την αιτιολόγηση με βάση τους Ιερούς Κανόνες και όχι τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων.

Μου λένε ότι αυτή η προσπάθεια ξεκίνησε από ορισμένους φίλους του κ. Μπεζενίτη, οι οποίοι αντιλαμβάνονται ότι δεν είναι δυνατόν να επανέλθει στον θρόνο του και προσπαθούν να τον διασώσουν τουλάχιστον ως αρχιερέα.

Ο ΕΝΑΣ ΛΟΙΠΟΝ
ΘΑ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΜΙΣΘΟ
ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΘΑ ΦΟΝΙΖΕΙ
ΜΕ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ.
Ο ΚΕΙΣ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ!
ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΘΕΙ Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ.

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ίδιος όμως είναι πρακτικός άνθρωπος, θεωρεί ότι οι ιερατικοί συμβολισμοί δεν έχουν καμία σημασία και συνεχίζει να πιστεύει ότι πρέπει να αποκατασταθεί στη Μητρόπολη Αττικής.

Η κυρία **Λούκα Κατσέλη** έχει στείλει προς υπογραφή στον κ. Γ. Παπακωνσταντίνου το «δεύτερο νομοσχέδιο για την καταστροφή των τραπεζών», όπως αποκαλείται στο υπουργείο Οικονομικών το νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Μου λένε όμως ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου το έχει κλειδώσει σε ένα συρτάρι και αρνείται να το υπογράψει.

Το κύριο σημείο τριβής είναι ότι το νομοσχέδιο περιλαμβάνει κάτω από την «πιστωτική ασπίδα» και τα στεγαστικά δάνεια. Αλλά τα στεγαστικά έχουν πτωχυνθεί από τις τράπεζες και αν (λόγω του νομοσχεδίου) αυξηθεί ο αριθμός των πολιτών που δεν θα πληρώνουν, οι τίτλοι θα μετατραπούν σε «τοξικά».

Η Λούκα όμως δεν υποχωρεί, παρά τις παραινήσεις βουλευτών που υποστηρίζουν να

εξαιρεθούν τα στεγαστικά και να ψηφιστεί το νομοσχέδιο, εξασφαλίζοντας έτσι ελαφρύνσεις για πολλά νοικοκυριά. Θα μεταπειστεί η κυρία Κατσέλη; Ίσως με ένα τηλεφώνημα της κυρίας **Ανγκελα Μέρκελ**.

Οι Γερμανοί ετοιμάζονται να μας πετάξουν έξω από την ευρωζώνη κι εμείς κάνουμε την πάπια. Την Τετάρτη το μεσημέρι η κυρία **Ανγκελα Μέρκελ** στην κοινή συνέντευξή της με τον κ. **Ντομνίκ Στρος-Καν** είπε: «Το 2000 το θέμα ήταν αν η Ελλάδα μπορούσε ή όχι να συμμετάσχει στην ευρωζώνη. Οπως φαίνεται, η απόφαση που ελήφθη τότε δεν ήταν αποτέλεσμα αρκετής επεξεργασίας».

Ο κ. **Κ. Σημίτης** όμως δεν άφησε να περάσει αναπάντητη η ανοησία της κυρίας Μέρκελ. Στο κάτω κάτω τι είναι η Μέρκελ εκτός από μια μικροαστή υποτακτικός στη χώρα της Στάζι που έγινε καγκελάριος επειδή μαχαίρωσε πισώπλατα τον ευεργέτη της κ. **Χέλμουτ Κολ**; Την Τετάρτη το

βράδυ ο πρώην πρωθυπουργός ήταν επίσημος ομιλητής σε εκδήλωση της Bundesbank στο Μόναχο, όπου μίλησε για τις πολιτικές της Ευρώπης για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Αμέσως μετά την ομιλία ακολούθησαν ερωτήσεις και μία από αυτές αφορούσε το θέμα της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Ο κ. Σημίτης είπε, μεταξύ άλλων, ότι η εντύπωση για τα δήθεν πλαστά ελληνικά στοιχεία του 2000 οφείλεται στην αλλαγή του τρόπου καταγραφής των αμυντικών δαπανών που έκανε η Νέα Δημοκρατία το 2004, την οποία δέχθηκε η Eurostat.

Εναν χρόνο μετά, το 2005, η Eurostat δικαίωσε τον τρόπο καταγραφής δαπανών του ΠαΣοΚ. Ο διασυρμός της χώρας όμως είχε ξεκινήσει και (με τον έναν ή τον άλλον τρόπο) δεν σταμάτησε έκτοτε.

Με ενδιαφέρον αναμένονται οι ομιλίες των κορυφαίων της πολιτικής τη Δευτέρα, στην εκδήλωση για την «Ψηφιακή οικονομία» του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Πληροφορικής και

Επικοινωνίας (ΣΕΠΕ) σε κεντρικό ξενοδοχείο.

Βασικοί ομιλητές θα είναι οι κκ. Γ. Παπανδρέου και Αντ. Σαμαράς, που σίγουρα θα κάνουν τους παρευρισκομένους να νομίσουν ότι βρίσκονται τουλάχιστον στη Σίλικον Βάλεϊ.

Τον οικονομικό δυναμισμό και τις συγκλονιστικές προοπτικές της χώρας μας (χάρη στην εύρωστη ψηφιακή οικονομία, φυσικά) αναμένεται να αναδείξουν και οι υπόλοιποι ομιλητές, δηλαδή οι κκ. Ι. Ραγκούσης, Δ. Ρέππας, Α. Λοβέρδος και οι κυρίες **Λούκα Κατσέλη** και **Αννα Διαμαντοπούλου**. Αραγε θα αντιληφθεί κανείς την τραγική ειρωνεία;

Τώρα καταλαβαίνω πόσο θα πρέπει να υπέφερε ο κ. Χ. Παμπούκης σε παλαιότερες εποχές, όταν πολλοί συνεργάτες του κ. Παπανδρέου επέμεναν να συζητούν μεταξύ τους στα αγγλικά και όχι στα ελληνικά. Κι αυτό γιατί ο υπουργός Επικρατείας προτιμά τα γαλλικά.

Αυτό αποδείχθηκε εκ νέου την Απερασμένη Τρίτη, όταν ο Χάρης τίμησε τους βουλευτές του Κινήματος. Οχι μόνο παρακολούθησε ολόκληρη τη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠαΣοΚ, αλλά κράτησε και λεπτομερείς σημειώσεις στα γαλλικά.

Ο συμπαθής υπουργός γράφοντας στα γαλλικά μάλλον εξασφαλίζει ένα ψυχολογικό καταφύγιο από την ελληνική πραγματικότητα.

Απορία έχει προκαλέσει ο ενθουσιασμός που χαρακτηρίζει τις δηλώσεις των μελών της αντιπροσωπείας της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επισκέφθηκαν προ ημερών την Αθήνα.

Ο κρητικής καταγωγής γερμανός ευρωβουλευτής των Φιλελευθέρων κ. **Γ. Χατζημαρκάκης** κατηγορήσε την κυβέρνηση Καραμανλή και δήλωσε ότι η χώρα με τη μεγαλύτερη διαφθορά είναι η Γερμανία (ακόμη και στη διαφθορά μας ξεπερνούν σε ανταγωνιστικότητα, δηλαδή).

Όσο για τον ευρωβουλευτή του ΠαΣοΚ και σεισμολόγο κ. **Γ. Σταυρακάκη**, αυτός δήλωσε ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένα big bang μεταρρυθμίσεων.

Σε τι οφείλονταν όλα αυτά; Ίσως στο γεγονός ότι επέστρεφαν στις Βρυξέλλες ικανοποιημένοι που η επαγγελματική τους πορεία δεν είναι εξαρτημένη από την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

Τι γίνεται με αυτή την περιβόητη συγχώνευση των 1.500 φορέων του Δημοσίου; Απολύτως τίποτα. Επισήμως η συγχώνευση (και κατάργηση) φορέων βρίσκεται ανάμεσα στις πολλές αρμοδιότητες του κ. **Θ. Πάγκαλου**. Στην πραγματικότητα όμως το θέμα έχει «κολλήσει» στο γραφείο του κ. **Σωτ. Λύτρα**. Ο γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου έχει ζητήσει από τους υπουργούς να του αποστείλουν εισηγήσεις με τους φορείς που εποπτεύ-

ουν και που κρίνουν ότι θα πρέπει να συγχωνευθούν και καταργηθούν. Μόνο που κανένας δεν έχει απαντήσει ως σήμερα. Αποτέλεσμα; Εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα, με το ΔΝΤ να επιβάλλει τα πιο σκληρά μέτρα, ο κ. Πάγκαλος δεν πρόκειται να περιμένει για πολύ ακόμη. Μόλις επιστρέψει από την Κίνα τη Δευτέρα, θα ξεκινήσει τη συγχώνευση και κατάργηση τουλάχιστον 700 φορέων με συνοπτικές διαδικασίες. Αμήν!